

[Finansministeren.]

foreslåede indkomstgrænse på de 10 000 kr. Det ville være rart, om vi idag af det ærede medlem hr. Aksel Møller og det ærede medlem hr. Edvard Sørensen havde hørt lidt om, hvilke tanker man har gjort sig herom, men i mangel af dette kan jeg måske hen-vise til, at jeg erindrere visse talangivelser, som det ærede medlem hr. Aksel Møller under valgkampen var inde på i denne forbindelse; jeg kan ikke huske dem helt nøjagtigt, og de var heller ikke fremsat som noget konkret forslag, men udtalelserne gik i hvert fald ud på, at det ærede medlem tænkte sig, at man skulle ned på, skal vi sige 6 000 kr. eller noget lignende — jeg skal ikke lægge så stor vægt på netop dette tal; man skulle begynde med et ganske lavt skattebeløb, lade det stige op til 10 000 kr. og fortsætte skalaen derefter. Hvis man tænker sig en sådan ordning og man virkelig begynder lavt, ville det indbringe ca. 10 mill. kr. lagt til de 70 mill. kr., der skal betales af indtægter over 10 000 kr. Hvis det er noget sådant, man tænker sig, synes jeg ikke, man kan sige, at det ville indebære, at man væltede byrderne over på de brede lag.

Så er der spørgsmålet, om det, at man for-lader princippet, at værnescatten ikke må fradrages i indkomsten, uden videre kan tages som udtryk for, at nu skal byrden for de større indkomster lettes. Jeg må sige for mit vedkommende, at jeg ikke kan være enig i den betragtning. Det, der har fundet sted, er, at man har bøjet sig for, at der her ved værnescattens udskrivning ikke skal indføres en ny regel, men det skal fortsat være således, at sidste års skatter, altså også værnescatten, kan fradrages. Jeg har ikke grund til at lægge skjul på, at jeg finder det meget uheldigt, at man ikke vil gå den anden vej og begynde på den gode reform at ophæve skattefradragetsreglen, men det er altså ikke tilfældet. Men deri, at man fastholder det gamle princip, ligger intet som helst om, hvordan byrdefordelingen skal være. Det er ganske klart, at man godt kan opkræve et bestemt skattebeløb af indtægter over 10 000 kr., hvadenten man har skattefradragetsreglen eller ikke. Der bliver ganske vist betydelige ulemper, hvis man fastholder skattefradragetsreglen, men det er der ikke noget at gøre ved.

Med hensyn til det tredje punkt, forsvarslånet, vil regeringen medvirke til at finde en anden form for finansiering. Herved kan der dog ikke siges at være taget stilling til, om forsvarslånet kan opgives. Det må nu

vises sig under forhandlingerne, om man kan finde en anden form. Der er her stort set to muligheder. Den ene mulighed er at blive ved låneformen — idet jeg forstår, at det, der har vakt størst mishag i det konservative parti, er tvangslånet —, altså at man på en eller anden måde får et frivilligt lån. Hvis det skulle være tilfældet, bliver det dyrere for staten. Det er man vel også klar over, og så må forudsætningen være, at der skaffes dækning herfor, og forudsætningen må også være, at denne dækning fortrinsvis søges skaffet indenfor de samme grupper, som ville have båret denne byrde, hvis forsvarslånet var blevet gennemført. Men der er også en anden mulighed: at vi kan forlade lånetanken og måske i højere grad kan gå over på skatterne. Dette spørgsmål må hænge sammen med de øvrige forhandlinger, der må føres om skatter.

Ja, jeg tror i og for sig jeg hermed har svaret på de fleste af de spørgsmål, der er stillet i direkte tilknytning til det foreliggende lovforslag. Jeg har bemærket mig, at det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) har udbedt sig visse oplysninger om, hvorledes skattefradragetsreglens ophævelse vil virke. Jeg er i besiddelse af disse oplysninger og er villig til at diskutere hele dette spørgsmål i udvalget, men det er et meget teknisk og meget indviklet spørgsmål, idet man jo må huske, at der er tale om udskrivning af en værnescat for en 2-årig periode, og at det endog er således, at de første 3 halvårsrater af denne udskrivning skal forfalde i det første år; det gør, at denne ændring af fradragetsreglen får særlig stor betydning.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige min vilje til i det udvalg, der nu bliver ned-sat, at indgå i forhandling om en sådan ud-formning af lovforslaget, at man, om jeg så må sige, kan bevare grundlaget, de tan-ker, der ligger bagved dets fremsættelse, og dog tage det fornødne hensyn til den beslut-ning, der blev truffet i går.

Poul Hansen (Kalundborg): Medens der i det ærede medlem hr. Aksel Møllers udtalelser i dag var, jeg tør næsten sige, en behagelig vedståen af vedtagelsen her i tinget i går, blev man unægtelig noget over-rasket over de betragtninger, som det ærede medlem hr. Edvard Sørensen fremsatte. Jeg deler ganske den forbavelse, som andre har ladet komme til udtryk. Man fik virkelig en fornemmelse af, at det ærede medlem ikke rigtig havde fulgt med i, hvad der skete her i går. Men jeg går ikke desto